

φοῦσι. Μαρτυρεῖ τὸ—παρελθὸν θὰ τὸ ἀποδείξῃ καὶ τὸ μέλλον.

Ἐντυπος εἰδοποιήσις προσεκάλει τὸν λαὸν εἰς συλλαλητήριον τῇ 4 ὥρᾳ μ. μ. τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐν τῇ πλατείᾳ Γεωργίου. Ἀπὸ τῆς 3ης ὥρας συνήρχοντο οἱ πολῖται, τὴν δὲ προσδιωρισμένην ὥραν ἀνεφάνη ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ θεάτρου ὁ ἐντεταλμένος νὰ ὁμιλήσῃ Ἡλίας Συνοδινός.

Ἦρξατο τοῦ λόγου του διὰ τῆς δηλώσεως ὅτι αὐτὸς παντὸς ἄλλου πλειότερον σέβεται τοὺς νόμους καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως. Ὑπερήσπισε τὴν πόλιν κατὰ τῶν ἀποδιδομένων αὐτῇ στασιαστικῶν κινημάτων καὶ ἐπέπεσε δριμύς κατὰ τῶν προσπαθούντων νὰ παραστήσωσι τὰς τοιαύτας συναθροίσεις τοῦ λαοῦ παρανόμους. Ἀλλὰ φωνή τις ἤκούσθη τότε ἐκ τοῦ πλήθους «κατέβα κάτου» καὶ ἀμέσως ἐπῆλθε σύγχυσις καὶ ἀναδρασμός.

Πολλοὶ διηυθύνθησαν κατὰ τοῦ κραυγάζαντος, ὅστις φαίνεται ὅτι ἦτον ὄργανόν τι τῶν ἐλεγχομένων, ἄλλοι φοβηθέντες ἐτρέποντο εἰς φυγὴν, φωναὶ ἤκούοντο «πρὸς Θεοῦ, ὅχι ταραχάς», διότι ἡ ἐξαγρίωσις τῶν πνευμάτων, ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῶν διατρεχουσῶν τὴν πόλιν περιπολιῶν ἐπιτεινομένη, ἐνέπνεε φόβους.

Εὐτυχῶς ὅμως ὁ μὲν ταραξίας συλληφθεὶς ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, τὸ δὲ πλήθος ἐπανελθὸν εἰς τὴν θέσιν του, διὰ ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων ἐπεδοκίμασε τοὺς λόγους τοῦ ῥήτορος.

Ἐπὶ δύο ὥρας ὁμίλησεν. Ἐκεραυνοδόλησε τοὺς μὲν, ἐπήνεσε τοὺς δὲ, ἐσατύρυσε, ἐνεθουσίασεν, ἐκίνησεν εἰς δάκρυα. Τέλος ἀπεφάσισε τὸ συλλαλητήριον τὰ ἐξῆς:

Α.) Ἀποδοκιμάζει, ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς, τοὺς ψηφίσαντας ὑπὲρ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ τῶν νέων φορολογικῶν νομοσχεδίων, ὡς παραβάτας φανεροὺς τῆς παρὰ τοῦ ἐκλέξαντος αὐτοὺς Πατρικοῦ λαοῦ ἐντολῆς.

Β.) Θεωρεῖ αὐτοὺς κατὰ τύπους μόνον καὶ οὐχὶ κατ' οὐσίαν ἀντιπροσώπους τῆς, ὡς διαρρήξαντας διὰ τῆς ἀνακολούθου καὶ ἰδιοτελοῦς αὐτῶν πολυτελείας, πάντα συνδέοντα αὐτοὺς μετὰ τῶν ἐντολῶν των ἡθικῶν δεσμὸν καὶ οὕτως ἀπαλλοτριωθέντας τῆς γι ἐκτιμῆσεως καὶ τῆς μέχρι τοῦδε ἐμπιστοσύνης τῶν ἑαυτῶν συμπολιτῶν.

Γ.) Προσφεύγει δι' ἀναφορᾶς τῆς πρὸς τὸν Ἀνώτατον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ Ἀρχοντα, ὡς τελευταίαν τῆς σωτηρίας του ἄγκυραν, καὶ ἱκετεύει αὐτὸν ὅπως μὴ ἐπικυρώσῃ τοὺς παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας ἐσχάτως βαρυτάτους φόρους καὶ οὕτως ἀποσοβήσῃ πᾶσαν ἐνδεχομένην τοῦ πιστοῦ καὶ ἀφρωσιμένου λαοῦ Του σφοδρὰν, ἀλλὰ δικαίαν, ἐξέγερσιν.

Δ.) Ἀνατίθῃσι τὴν αὐτοπρόσωπον πρὸς τὸν Βασιλέα ἐγχείρισιν τῆς ἀναφρᾶς τῆς, τῷ ἀξιοτίμῳ τῆς ἐπαρχίας μας ἀντιπροσώπῳ κ. Ἀνδρέᾳ Ρηγοπούλῳ, παρακαλουμένῳ ὅπως διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν εὐγλωττίας καὶ θάρρους διερμηνεύσῃ Αὐτῷ τὸ κατὰ τῶν νέων φόρων ἄγνόν φρόνημα τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν.

Ἀχαιοί.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Ἡ τελετὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

Ναῦπλιον, 26 Μαρτίου

Συγκεκινημένος ἔλαβα τὴν πρὸς τὴν Μητρόπολιν τοῦ Ναυπλίου ἄγουσιν, ἵν' ἀκούσω τὴν ἐπὶ ἐπιστεῖφ τῆς ἀνεξαρ-

τησίας τῆς Ἑλλάδος μέλλουσιν νὰ ψαλῇ δοξολογίαν. Ἀλλ' εἶθε νὰ μὴ παρευρισκόμεν ! Ἐκεῖ μὲ περιέμενεν ἡ ἀπογοήτευσίς· ἐκεῖ μὲ περιέμενεν οἰκτρὸν θέαμα τῆς σημερινῆς τῶν Ἑλλήνων καταπτώσεως.

Μετὰ τοὺς ἐν τέλει καὶ τοὺς κυρίους προξένους τῶν ξένων δυνάμεων δειλῷ τῷ βήματι καὶ οἰονεὶ ἐννοῶν τὴν καταφρόνησιν, ἣν ἔμελλε νὰ ὑποστῇ, εἰσήρχετο γηραιὸς ἀγωνιστής, φέρων τὴν φουστανέλλαν καὶ τὸν σταυρὸν τοῦ ἀγῶνος. Φεῦ ! ὅμως. Ἐν τῇ τελετῇ, ἡ ὁποία γίνεται ἀποκλειστικῶς δι' αὐτὸν, εἶχε τὴν τελευταίαν θέσιν. Οὐδείς τῶν ἐν τέλει παρευρισκομένων ἠννόησε νὰ δώσῃ τὴν θέσιν ἣν ὤφειλε νὰ ἔχει ὁ ἀγωνιστής, ὅστις δακρύων καὶ σείων τὴν κεφαλὴν ἀπεχώρησεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἐκκλησίας, ἐνθυμούμενος εὐτυχεστέρας καὶ ἐνδοξοτέρας τῆς σημερινῆς ἡμέρας. Πόσον μικρὰ ὅμως ἦτο ἡ ταπεινώσις αὕτη, δυστυχῇ ἀγωνιστὰ, ἀπέναντι τῆς ταπεινώσεως, τὴν ὁποίαν μετ' ὀλίγον ἔμελλε νὰ ὑποστῇ ὅχι μόνον σὺ, ἀλλὰ καὶ αἱ ἱεραὶ σκιαί τοῦ Ρήγα μας, τοῦ Πατριάρχου μας, τοῦ Γερμανοῦ μας, τοῦ Βότσαρη μας, τοῦ Καραϊσκάκη μας, τοῦ Κολοκοτρώνη μας, τοῦ Νοταρᾶ μας καὶ τῶν λοιπῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῶν συνεργησάντων εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς μικρᾶς μας πατρίδος.

Ἡ ἑορτὴ, ἐν ἣ οὐδὲ λέξις ἔπρεπε νὰ γίνηται περὶ βασιλέων, οὗς ἄλλως σέβομαι ὡς βασιλεῖς τοῦ τόπου μου, μετεβλήθη χάρις τῷ φιλοβασιλικωτάτῳ ἀρχιερεῖ Ἀργολίδος κ. Νικάνδρῳ Δελούκᾳ εἰς ὅλως βασιλικήν. Μίαν καὶ μὴν φορὰν ὑπὸ τῆς θρηνώδους καὶ ἐρρίνου φωνῆς διακόνου τινος ἐμνημονεύθησαν οἱ γίγαντες ἀγωνισταί, ἐνθ' . . ὁ ἀρχιερεὺς οὐδόλως ἠξίωσε νὰ ζητωκραυγᾷ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ μόνον ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, τῆς βασιλείας, τοῦ διαδόχου, τῶν βασιλοπαίδων, λησμονήσας ἀτυχῶς τοὺς μαγεῖρους τῶν ἀνακτόρων.

Μόνος ὁ Παναγιώτης Φαρμακόπουλος εἰς τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ ἀρχιερέως ὑπὲρ τῶν βασιλέων ἀπήντησε διὰ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τῆς πατρίδος, τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ὀλίγιστα φωναὶ συνώδευσαν τὴν φωνὴν του, φωνὴν ἥτις ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας διεμαρτύρετο κατὰ τῶν ἀσεβειῶν τοῦ ἀρχιερέως.

Ὡ ἐὰν οἱ ἀγωνισταὶ ἐγνώριζον ὅτι μετὰ πεντήκοντα ἔτη ἤθελεν εὐρεθῇ αὐλοκόλαξ ἀρχιερεὺς καταπατῶν τὴν ἱεράν των μνήμην ἐν Ναυπλίῳ, ἐν τῷ παλλαδίῳ δηλαδὴ τῆς ἐλευθερίας, οὐδέποτε ἤθελον φανευθῇ ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Παλαμηδίου, ἵνα ἐλευθερώσωσι χώραν, ἐν ἣ μετὰ μίαν μόλις πεντηκονταετηρίδα θὰ ἡσέβουν τόσον αἰσχρῶς πρὸς αὐτούς.

Μηδενιστής

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΥ

Τὸ βασιλικὸν θεωρεῖον χωρίζει τὰ δύο μεζάλα τοῦ συρρεῦσαντος πλήθους. Τὸ ἐκ δεξιῶν κατέχουσιν οἱ λεγόμενοι ἀριστοκράται, τὸ δὲ ἐξ εὐωνύμων πληροῦσιν οἱ ἡμέτεροι.

Τὸ πρῶτον μοῦ ἐνθυμίζει τὸ πανηγύρι τοῦ Φάουστ ὅπου ὁ Μεφιστοφίλης μὲ τὰ κόκκινά του παπούτσια μὲ τῆς κόκκινες κάλτσας του, μὲ τὸ κόκκινόν του καπέλλο καὶ ὅλος ὁ ἄλλος